

на завѣсата, сцената е праздна. Но отъ отворената дѣс-
на врата достигатъ глъчове отъ буенъ разговоръ и шумъ
на столове. Влиза Шарие, следванъ отъ Жана, послѣ Жанъ.
Той поглежда часовника си.

СЦЕНА ПЪРВА.

Шарие, Жанъ, Жана, послѣ Мария.

ШАРИЕ: О, дълго сме си посѣдали на масата. /на Жана/
Наистина малка Жана, твоята закуска бѣ много
сочна.

ЖАНА: /съ снопъ цвѣта въ ръка/ Немиращъ ли я вкусна,
татко?

ШАРИЕ: /къмъ Жанъ, който влиза/ Попитай годеника си!

Нали Жанъ?

ЖАНЪ: Безъ съмнение, скъпий ми учителю?

ШАРИЕ: /сѣда на канапето/ Патицитѣ бѣха отлично при-
готвени..... Не обърнахте ли внимание? /усмивка
отъ Жанъ/ Какъ, вии не обърнахте внимание.